

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia” H. Meltzer, Sibiu

Apare în fiecare Duminică

INSERATE:

se primesc la **biroul administrației**, (str. Măcelarilor nr. 12).

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-eară 12 bani a treia-eară 10 bani.



Regele Carol în fruntea oștirii.

40 de ani.

Săptămâna trecută, Mercuri, în 10 Maiu căl. vechiu s'au împlinit 40 de ani, de când la 1866 prințul Carol de Hohenzollern-Sigmaringen, a intrat în

capitala București, ca principe ales al României. Când primarul orașului, Dumitru Brătianu îl binevesti în numele cetățenilor Capitalei, a ploaie mare s'a revărsat asupra orașului; era cea dintâiu ploaie, după o secetă îngrijitoare

de câteva luni. Ea a adus belșug și bunăstare și a fost oare-cum prevestitoare, că Domnia începătoare a noului principe va fi binecuvântată și mănoasă pentru România.

Și așa a fost . . .

De atunci trecut-au 40 de ani de sbuciumări, lupte și muncă înțepită și neîntreruptă, și România slabă și des-organizată dela 1866 este azi un mândru regat, tare și bine încheșat, ear' principele sau Voda de atunci, azi e regele Carol I.

Prin mari greutăți a trecut țara și Capul ei în acest restimp, prin mari și multe încercări și ispite, dar' România din toate a eșit învingătoare, prin răbdarea, stăruința, munca și vitejia fiilor ei și prin înțelepciunea și ocârmuirea cuminte a Capului ei, a regelui Carol.

Înaintașul principelui Carol în domnie a fost *Alexandru Ioan I. Cuza* (1859—1866) sub care s'a făcut unirea celor două principate române, Muntenia și Moldova, în principatul România. Principele Cuza în scurta sa stăpânire și-a înscris numele cu litere de aur în cartea trecutului poporului românesc. Afară de îndeplinirea unirii, — căreia îi se împotriveau unele puteri din Europa — Cuza a lucrat din resputeri pentru întărirea și înaintarea țerei. Între altele el luă pe sama statului mănăstirile cu averile lor, cari apucaseră pe mâna călugărilor greci. Venitul acestora făcea la 25 milioane de lei, pe care călugării greci îl prădau în dragă voie pentru scopuri da-ale lor, lăsând mănăstirile și bisericile în ruină și părăsire. Mai departe Cuza împroprietări pe țerani, rescumpărând cu sila de la boieri pământul, ce-l lucrau țeranii pe sama acelora.

Cuza făcu apoi o carte de legi uniformă pentru amândouă țerile unite, regulă învățământul public, înființă școli, între cari școlile înalte (facultățile) din București și Iași și preste tot ridică în vază România în afară.

La 1866 abdicând de la tron, Românii își împliniră dorința, de-a alege și oferi tronul României unui prinț strein din o familie domnitoare din Europa. Așa fu ales prințul *Carol*, din vestita familie a Hohenzollernilor, domnitoare în Prusia. Venirea prințului Carol în România dădu de pedeci, puse de unele puteri, dar' Românii, cum și nou alesul principe nu ținură samă de nimenea și prințul Carol, însoțit de Brătianu, în 8 Maiu 1866 puse piciorul pe pământ românesc la Turnu Severin, ear' două zile în urmă, la 10 Maiu v. își făcu intrarea serbătorească în București.

Deși Cuza a lucrat mult pentru organizarea în lăuntru a țerei, în privința aceasta erau puse abia începuturile și așa era mult, foarte mult de făcut. Noul principe, ajutat de patrioți luminați și cu durere pentru neam și țară, se puseră pe lucru și silințele lor fură încununate cu isbânzi strălucite.

Îndată după venirea lui la tron, se votează o constituție sau lege generală a țerei, în care se declară egalitatea înaintea legii a tuturor cetățenilor, libertatea presei (a foilor) și a cuvântărilor și întrunirilor, cum și o lege de alegeri pentru deputați în parlamentul țerei. Principele Carol depuse jurământul pe constituție, zicând în mijlocul adunării țerei între altele, următoarele:

Acest act este cel mai serbătorec al vieții mele, căci prin el sunt legat pentru tot-

deauna cu soarta și destinurile noiei mele patrii, România.

Apoi în vorbirea sa a arătat un întreg program de lucru, zicând, că o națiune trebuie să aibă ca țintă dezvoltarea vieții morale și materiale. Spre acest scop trebuie ridicată vaza bisericii, întărind sentimentul religios, trebuie respândit învățământul în toate clasele, trebuie creată o bună justiție și administrație, rânduială în finanțe (veniturile și cheltuielile țerei) îmbunătățirea lucrării pământului și a căilor de comunicație, crearea industriei, organizarea armatei etc.

În decurs de 40 de ani, acest program s'a îndeplinit întru toate. S'au făcut școli de tot felul și școli pentru țerani în toate satele, de cari mai înainte nu era pomenire. S'au adus în rânduială finanțele țerii, administrația și justiția, s'a îmbunătățit mult starea țeranilor, s'au făcut drumuri bune și o rețea de căi ferate, s'a pus baze industriei naționale, au început a se face fabrici și negoțul a luat un avânt îmbucurător.

Toate aceste s'au făcut prin conlucrarea nepregetată zi și noapte și prin indemnul regelui Carol, care n'a cruțat nimic, vorba fiind de înaintarea și binele țerii.

Mari merite și-a câștigat el prin organizarea armatei, fala României. Din un început de armată, cum a găsit el armata română la 1866, prin o muncă neîntreruptă și îngrijire deosebită, a știut să facă o armată de model, care la 1877 în resboiul cu Turcii a pus lumea în uimire. Viteazul și destoinicul principe a aflat în poporul român un element potrivit pentru virtuți militare. La glasul și indemnul lui poporul s'a deșteptat, vechea vitejie și-a cuprins de nou locul pe plaiurile României și la 1877—8 s'a părut, că suntem în vremile de mari fapte și de viteji fără seamăn ale lui Ștefan-cel-mare și Mihaiu Viteazul.

Armata, creată de principele Carol și condusă de El, așa falnic cum îl vedem în chipul din fruntea foaiei, prin triumfurile ei de pe câmpiile Bulgariei, la Grivița, la Plevna, a ridicat România la rangul de regat și a pus pe capul principelui *coroana de rege*, făcută din oțelul tunurilor turcești, luate la Plevna.

Regele Carol și armata lui a făcut se resune în lume, însoțit de laudă și admirare, numele de Român, după cum frumos se exprimă marele nostru poet *Alexandru*, după resboiul de neatârnavă, zicând:

»Mi-am văzut visul cu ochii, deacum pot să mor fericit,
»Astăzi lumea ne cunoaște: Român zice — viteaz zice.

Alături de regele, în cercul ei de activitate, ca femeie, a dezvoltat o rodnică și binecuvântată lucrare pentru țară și regina *Elisabeta*, tovarăsa de viață a regelui. El a luat de nevastă pe Elisabeta, princesă de Wied, trei ani după alegerea sa de principe și Ea s'a dovedit de o femeie vrednică a ocupa un tron. Regina Elisabeta e vestită scriitoare-poetă, scriind sub numele de »Carmen Sylva.« Ea a scris în deose-

bite limbi și despre lucruri românești, făcând cunoscut tot mai mult poporul nostru în străinătate. În țară s'a distins prin spriginirea actelor culturale și de binefacere, încât îi s'a dat numele de »Mama țerii,« ear' în resboiul din 1877-8 îi s'a hărăzit numele de »Mama răniților,« nume dat după vrednicie, căci pe când regele era la războiu, printre trupe, prin mii de primejdii și suferințe, regina Elisabeta cerceta în spitalele de pe malul Dunării pe răniții din resboiu, îngrijea de ei și îi mângăia.

Aceasta e pe scurt schițat istoricul a 40 de ani din viața unui popor și a unui rege, care ambii una simt și una gândesc și acelaș scop îl au. Regele poate privi mulțumit la opera sa, la mândra Românie, al cărei viitor l-a pus pe temeiuri sigure, ear' poporul românesc e mândru de înțeleptul său rege, căruia drept mulțumită i-a dat numirea de *mare* și — după cum zice chiar un scriitor ungar — aceasta numire binemeritată — *Carol cel-mare al Românelor* — o va recunoaște și primi și istoria universală și o va eterniza pa paginile sale.

Silvestru Moldovan.

La Rusalii...

— de Aurel Dobrin. —

Christos, a întemeiat biserica sa, nu prin promisiuni deșerte și prin mijloace mișelești, cum obicinuit-au se o facă această aproape toate sectele din cele mai îndepărtate vremi, până în zilele noastre, ci prin cuvântul său blînd, plin de învățături mărețe, spunînd celor ce-l ascultau, că omul nu este creat pentru lumea aceasta, în care este numai un călător, ci pentru o altă lume, lumea fericirilor, pentru viața de veci. Cu toate astea viața de pe pămînt încă își are partea sa, căci ea este un mijloc, prin care putem ajunge ținta mult dorită, viața cea fără sfîrsit. Asadară dela viața ce o ducem aici pe pămînt ațîrnă fericirea noastră cea mai mare. De aici urmează, că numai acei oameni sunt plăcuți lui Dumnezeu, cari trăiesc cinstiți, duc o viață nepătată, urmînd întru toate poruncilor mîntuitoare ale bisericii. Dar spre a întări și mai mult credința celor ce-l ascultau, Christos a făcut și mai multe minuni. Și ce sunt și sărbătorile noastre altceva, decât amintirea multelor minuni, ce le-a făcut Christos, parte cu sine, parte cu oameni credincioși și nepătați, pe cari mai apoi biserica i-a ridicat între sfinți, și a căror amintire o sărbătorim an de an.

Dar, dacă e să facem deosebire și între sărbători, atunci cele mai însemnate sunt acele cari ne reamintesc cele mai mare momente din viața lui Christos, cum este: Nașterea, Botezul, Învierea lui din morti etc.; precum și acele cari ne reamintesc minunile lui Christos, cum este și: sărbătoarea Rusaliilor, în care prăznuim minunata trimitere a Spiritului sfînt peste apostoli, în forma limbilor de foc.

Și este strălucită această sărbătoare, pentru că Domnul Christos pe lângă, că prin această minunată trimitere a Spiritului sfînt peste apostoli — ca prin toate minunile sale — a întărit și mai mult credința celor de față, însuflându-le totodată și o cucernică frică; a mai luminat și mințile apostolilor, cari luând duh sau spirit sfînt — cu toate-că au fost oameni simpli — au știut lăți atât de repede credința lui Christos, învățînd cu atîta măiestrie popoarele cufundate în făr-

delegi și idolatrie și botezându-le în numele Domnului.

E mare asemănarea acelor vremi îndepărtate cu aceea din zilele noastre. Astăzi încă își are poporul apostolii săi, dintre cari cei mai apropiați sunt: preoții și învățătorii, a căror sfință misiune este a-l lumina cu învățături folositoare, deșteptând în el frica de D-zeu, simțul de omenie și ce este mai mult, alipirea și dragostea față de neamul său, a cărui putere viguroasă de viață, și al cărui viitor demn de o soarte mai bună, dela el atârna.

Și astăzi, când sărbătorind, ne reamintim acea strălucită pildă a Învățătorului neamurilor, cu atât mai mult trebuie să ne zacă la inimă bunăstarea și înflorirea poporului nostru, căci până când țărâtimea, baza solidă a unui popor, înarmat cu armele științei, va sta în potriva tuturor pornirilor vrăjmașe, acel popor nu se va teme de peire!

Serbările iubire din București.

Săptămâna trecută România a avut zile mari de sărbătoare, al căror miez l-a format ziua de Mercuri, 10 Maiu, când s-au împlinit 40 de ani de domnie și 25 dela încoronarea Majestății Sale ca rege al României. O sărbătoare dublă, pentru țirerea căreia Bucureștii s-au îmbrăcat în haine de sărbătoare, ear' frunțașii din toate unghiurile țerei s-au adunat la București, în jurul iubitului rege și al dinastiei.

Luni s-au întrunit, cum am amintit în nr. trecut, corpurile legiuitoare în sesiune extraordinară. Sesiunea a fost deschisă de regele prin o vorbire, în care și-a adus aminte cu duioșie de luptele și silințele din cei 40 de ani trecuți și de frunțașii țerei, trecuți la cele vecinice. Corpurile legiuitoare au votat legea, prin care se înființează noul ordin »Carol I.« apoi au votat 500 mii lei pentru ridicarea unui monument (statuă), prin care se se preamărească independența României și gloria regelui Carol.

Marți s-au sfârșit pregătirile pentru serbări. Bucureștii a fost împodobit cu steaguri și flori, s'a ținut un sfat de miniștri, ear' regele a fost felicitat de prim-ministrul Cantacuzino, fiind de față întreg ministerul. Seara și dimineața muzicele militare au cântat în oraș, percurgând ulițele.

Adevăratele serbări s-au început Miercuri în 10 Maiu v. (23 Maiu n.) Ziua epocală a fost salutată în zori cu 21 de salve de tunuri. Casele erau împodobite cu covoare, cununi de flori și steaguri naționale. Orașul avea un aspect încântător. Pe uliți mișuna o mare mulțime de oameni. Imbulzeala era mare, cu deosebire spre palatul regal. După oarele 8 trupele din Capitală au defilat înaintea palatului. La 10 ore regele a plecat la Metropoli, însoțit de o strălucită suită.

Regele și Regina se aflau într-o trăsură trasă de 6 cai negri, mânați de vizitii călări, îmbrăcați în livree de gală. A. S. principesa Maria urma într-o altă trăsură cu copiii. Înainte și după trăsuri, mergea câte un escadron de gendarmi călări cu săbiile trase. Publicul a aclamat viu pe suverani.

În biserică mitropolitană slujba Dzeiască a săvârșit-o Metropolitul-Primate, asistat de înaltul cler. După slujbă, au fost primiți de regele frunțașii țerei, apoi regele a înălecat și între bubuitul tunurilor, sunetul clopotelor dela toate bisericile și aclamările nesfârșite ale publicului, a plecat spre Bulevardul universității, la statua lui Mihaiu-Viteazul, unde s'a

făcut defilarea. Regele era însoțit de principele Ferdinand, de fratele acestuia Wilhelm și de principele de Wied, nepotul reginei, de atașaii militari străini și de oficeri superiori. Regina, principesa și copiii erau în trăsuri, pe cari publicul le-a acoperit cu flori. Insuflețirea era de nedescris. De-alungul ulițelor cordonul îl formau primarii comunelor din țară, elevii școalelor și trupe de soldați.

La statua lui Mihaiu-Viteazul defilarea dinaintea regelui s'a început cu regimentul de copii de la școalele primare, îmbrăcați în uniforme de dorobanți. Au fost la număr 1700. Ținuta lor militară a stîrnit mare însuflețire în public. A urmat defilarea elevilor de la gimnazii și alte școale, apoi corporațiile de meseriași și veteranii. După aceasta au defilat trupele, cari au avut o ținută miunată și au stors admirația publicului. După sfîrșitul defilării, regele și însoțitorii lui s-au întors la palat, între strigătele de bucurie ale mulțimii. La oara 5 s'a dat un banchet în grădina Cismegiu, celor 3200 de primari din țeară veniți la serbările iubire. Regina și principesa au fost de față îmbrăcate în frumosul nostru costum național românesc.

Sara orașul a fost iluminat splendid. Ulițele de frunte și îndeosebi calea Victoriei era ca o mare de lumină, ear publicul se mișca în număr de zeci de mii pe ulițe.

Zilele următoare Joi, Vineri și Sâmbătă s-au continuat serbările, dar ceea-ce e mai însemnat din aceste zile, sunt primirile la palat și vorbirile, ce s-au rostit cu acest privilegiu, despre cari vom mai vorbi și în nrul viitor. Astfel Joi au fost primiți membrii sf. Sinod, deputații și senatorii, consiliul comunal al Bucureștilor și primarii comunelor. La primiri regele și regina ședeau pe tron, pe treptele tronului stăteau principele moștenitor și principesa, apoi ceilalți membrii ai dinastiei. Seara a fost joc de rachete în grădina Cismegiu și orașul a fost de nou iluminat.

Vineri și Sâmbătă s-au continuat primirile. Au fost primiți reprezentanții judecătoriilor, oficerimea, profesorii, gazetarii și multe alte deputații. A fost strălucită primirea deputației corpurilor legiuitoare, Sâmbătă. Vorbirea, ce a ținut-o regele cu acest privilegiu, a sfîrșit-o astfel: »Doresc o Românie tot mai tare și tot mai mare.« Serbările s-au sfîrșit Sâmbătă.

POLITICĂ.

— »Foaia Poporului« — foaie politică. —

Suntem earăș la un praznic mare, la Rusalii, când s'a pogorit Duchul sfânt între Apostoli, întărindu-i în credință și dându-le putere să vorbească în limbi străine, în limbile popoarelor.

Și noi Românii serbăm cu bucurie aceasta zi, ca creștini și Români, cum de bucurie suntem stăpâniți întotdeauna la marile zile dela începutul întemeierii sfintei noastre religii, cum e Nașterea Mântuitorului, Invierea ș. a.

Noi însă, cei grupați în jurul »Foaiiei Poporului« avem la aceste sfinte zile o bucurie deosebită. Bucuria ne o cauzează faptul, că cu numărul viitor »Foaia Poporului« se schimbă în foaie politică, după-ce am depus cauză cerută în lege de 10.500 cor. (5250 fl.)

De mult, de câțiva ani »Foaia Poporului« n'a avut cauză și așa nu s'a putut ocupa cu politica, ear' dacă am scris vre-o mică știre, vre-o notiță, în care a fost vorba numai ceva de po-

litică, am fost improcesuați și pedepsiți. Astfel din cauza aceasta, subscrisului ca redactor responsabil al foaiiei, 'i s'au făcut anul trecut 4 procese, cari au mers până la Curie și pedepsele în total se urcă la suma de 370 cor.

Acum, după-ce s'a depus cauză, pe lângă partea socială, economică și culturală, cu care ne am ocupat până acum, vom da cu drag și povești și sfaturi politice iubitului nostru popor românesc. Vom urmări pas de pas mersul trebilor politice dela noi din țară, din Austria și România, țeri a căror viață și mers politic ne interesează mai de aproape. În deosebi vom petrece cu luare aminte luptele politice și vorbirile deputaților nostri români, ce i-am ales în dietă și preste tot vom urmări toate mișcările, ce privesc neamul nostru, propăvăduind iubirea de patrie, buna înțelegere și iubirea de neam, limbă și lege.

Știm — o știm dela mulți din cetitorii nostri — că foaia noastră a fost folositoare și până acum iubitului nostru popor, dar' de aci înainte ea li va aduce și mai multe foloase, lucrând fără preget în ogorul românismului. Totodată nădejduim, că iubiții nostri cetitori vor îmbrășa cu aceeași căldură »Foaia Poporului«, ca până acum și o vor răspândi în cercul prietinelor și cunoscuților lor.

Vestea, ce o dăm azi în numărul de Rusalii, că adevărat »Foaia Poporului« s'a schimbat în foaie politică, credem, că va cauza bucurie iubiților nostri cetitori și tuturor oamenilor de bine și deodată cu împărtășirea acestei vești dorim tuturor: *Serbători ferice!*

Silvestru Moldovan.

Cetitorule

lățește »Foaia Poporului« între cunoscuții tăi!

Din Rêhău.

— Maiatul tinerimii școlare —

Învățătorii școalei noastre din Rêhău au procurat o mare bucurie publicului, când au luat hotărîre pentru aranjarea unui maial cu tinerimea școlară, în ziua de 24 Maiu st. n. (Ispas) a. c.

În ziua aceasta tineri și bătrîni își îndreptau pașii spre localul școalei, unde școlarii cântau cu însuflețire cântări frumoase, de unde pela ora 11 și jumătate din zi au pornit în rînduri de 2 cântînd și purtînd în mâni steaguri. Era ora 12 și jumătate din zi, când au ajuns la locul de pădure numit »Padină«, acolo li-s'a făcut școlarilor unele jocuri distractive-instructive.

Nu preste mult timp au apărut 12 juni în costume naționale, jucînd frumos »Călușorul« și »Bătuta« și avînd de »vătav« pe învățătorul Vasiliu Cărpinișan, care în timp de 6 săptămîni a instruit tineretul întru executarea acestor jocuri. În urma acestora s'a jucat »Romana« al cărei șir era format din inteligență și țărîtime.

Pe la 4 ore d. a. s'a făcut o pauză, când parochul local Nicolau Cărpinișan rostește cu ton înalt un toast, ascultat fiind cu viu interes din partea celor de față, atîngînd chestiuni de interes obștesc și mulțămînd în rîndul prim învățătorilor pentru serbarea arangiată. Țin aci a aminti, că inițiativa acestei serbări a

luat-o vrednicul învățător Vas. Cărpinișan, care a dat dovezi și în alte rânduri despre ținuta, ce trebuie să o aibă omul inteligent în cercul oamenilor de bine.

Buna dispoziție a publicului a făcut ca să continuăm firul petrecerii în o spațioasă sală din localul școlii, unde jocul animat a durat aproape până în zori.

Notez, că spesele împreunate cu această serbare au fost acoperite numai din supra-solviri marinimoase.

Dintre notabili am văzut pe următorii: Gerasim Cărpinișan not. cerc. cu soția, Nicolau Cărpinișan paroch cu soția, George Goția primar comunal, Zacharie Tătar, vice-notar, Nicolau Hamsea, inv. și Ioan Oancea, pedagog toți din Răhău. D-na Ioan Cărpinișan (Orăștie), Florian Suci, propr. (Spring), Ioan Recean, pantofar (Sebeș) și alții.

Cununa domnișoarelor o formau dragălașele d-șoare Silvia și Rozalia Suci (Spring), Eugenia, Elisa și Alexandrina Crișan toate din Răhău etc.

Cu acestea m'am achitat — cred — despre cele ce am voit a raporta. Ne-am îndepărtat cu toții pe la vetrele noastre, ducând amintiri plăcute și rugând pe Atotputernicul a ne învrednici a mai asista și de altădată la serbări de felul acesteia. Brutus.

Din America.

Erle Pa în Maiu 1906.

Vă scriu de aici din America unele și altele despre stările noastre. Noi cari am trecut pragul patriei noastre ne-am convins de proverbul care zice: »Decât slugă mare, mai bine stăpân mic«. Vedem că națiunile mai culte nu emigrează în număr așa de mare ca noi și își agonisesc pânea în cercul familiei lor.

De aceea nici noi n'ar trebui să prădăm timpul de geaba, și ar trebui ca din cât putem să ne înmulțim cunoștințele și să înaintăm în cultură; numai așa vom putea face ca să nu ne pierdem timpul pe drumuri, împărțind munca noastră cu agenți de vapoare, venind de 2—3 ori la America, cum fac cei mai mulți frați de ai noștri.

Astăzi plugariul cu carte tot dintr'aceea moșie lucrându-o rațional, poate avea o recoltă îndoită. Inșă ce folos, că ai noștri partea cea mai mare lucrează pământul cum au învățat din bătrâni. Și nu-i de mirare când vedem comune întregi unde numai preotul și învățătorul dacă au câte o foie abonată, încolo ferească D zeu.

Oamenii luminați ai neamului nostru românesc umplu coloanele gazetelor cu fel de fel de învățături. Apoi dacă nu cetești, de unde să știi ceva. Și gândind la prețul bagatel cât costă o foie care o capeți în fie care săptămână, și l-ar putea economisi fie care, reținându-se de-a nu deschide ușa crâșmariului în câteva zile.

Aicia ne aflăm într'o lume cultă și cât se poate de civilizată. Vedem Englezi mergând la lucru cu gazeta în buzunar și în vremea de răpauz se ocupă cu cetitul, așa că lucrătorul este în curent cu toate evenimentele. Dacă vede că fabricantului 'i merge bine, societățile lucrătorilor declară grevă și cer îmbunătățirea salarelor.

Dar' Românii noștri nu iau în samă lucruri de aceste și va trebui mult până ce și noi vom putea fi ca alte națiuni culte. Din câteva zeci de mii de Români, cari ne aflăm în America, abia vor fi 20 la sută cu foi abonate.

În orasul acesta au sosit în lunile Martie și April peste o sută numai Români, deși orașul nu-i așa de industrial ca altele, de pildă ca Cleveland O. unde sunt peste 300 fabrici. Mulți vin pe aici și nu i de mirat de aceia, cari ne mai putând suporta năcazurile iau lumea'n cap. Dar' lăcomia banilor 'i face și pe aceia, cari ar avea cu ce trăi acasă, de mulți își lasă meseriile și pânea sigură și se iau după comori inchipuite. Iar ajungând aicea, văd singuri că s'au înșelat, dând pasărea din mână pe cele multe din gard.

Mai amintesc, că în 23 Aprilie v. ziua de Sf. George ne-a ajuns și pe noi rândul de-a fi cercetați de vestitul părinte Dr. Epaminonda Lucaci. Părintele Lucaci a sosit aici Sâmbătă în 22 Aprilie. Pe peronul gării a fost salutat de câțiva Români.

Prima vizită a făcut episcopului catolic din loc, unde a fost primit cu mare căldură. Episcopul a pus la dispoziție o biserică, în care s'a slujit Sf. liturgie. La serviciul d-zeiesc au participat Români fără deosebire de confesiune.

După terminare, părintele Lucaci ne-a întreținut cu o frumoasă predică, asemenea căreia rar ți se dă ocazie să auzi.

Di părinte întorcându-se dela episcopul, unde a fost invitat la dejun, ne-a dat binecuvântarea și a plecat, promițându-ne, că nu ne va uita, eară noi am rămas cu cele mai dulci amintiri din ziua de Sf. George.

Vasile Lelu.

Expoziția de copii din Apoldul-românesc.

Din cauza pojarului, ce a grasat în mod epidemic până bine de curând în comuna Apoldul român și comunele învecinate, siliți ne vedem să amânăm termenul ținerei expoziției de copii pe una din zilele din toamna anulului curent, când expoziția se va ține tot în comuna Apoldul-român.

Rugămintea noastră deci este, ca domnii medici să binevoiască a ne răspunde cu posibilă grăbire la apelul, ce le-am adresat în cauza datelor neapărate la alcătuirea programului expoziției etc.

Fiind afacerea expoziției de copii de interes general, ne ar fi binevenite opiniunile, ce ni s'ar da și din partea oamenilor pricepuți cu locuința și afară de comitatul Sibiu.

Opiniunile sosite le vom da și publicității.

Sibiu, 26 Maiu 1906.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu«.

Pantaleon Lucaș,
prezident.

Vic. Tordășanu,
secretar.

Deputați țărani în Duma rusească.



PARTEA ECONOMICĂ.

Patru-zeci de ani de progres economic.

Din prilejul jubileului regelui Carol, foaia econ.-financiară »Bursa« din București scrie cu titlul de mai sus următoarele:

Serbările jubilar, cari se organizează pentru a se comemora domnia de 40 de ani a regelui Carol I oferă prilejul de a vorbi de avântul economic al României în intervalul acesta de timp.

Ce adâncă schimbare dela 1866, anul venirii lui Carol I de Hohenzollern, și până la 1906! Parcă ar fi o altă țară! Acum 40 de ani, România începea abea să nască la viață civilizată. Ea nu avea pe atunci aproape nimic din instituțiile moderne și din aplicările tehnice, cari deosebesc civilizația modernă. Reformele mari, politice și sociale, abia se făcuseră și țara avea nevoie de o lungă perioadă de organizare. Cei 40 de ani de domnie ai regelui Carol au dat țării, doar' cu întreruperea războiului independenței dela 1877, acea vreme de liniște în care a putut să se pue, din multe puncte de vedere, la nivelul țărilor vechi culturale.

Organizarea modernă a României s'a făcut repede. Într'un timp relativ scurt, țara s'a acoperit cu o rețea însemnată de căi ferate, exploatarea agricolă s'a întins, industria a luat ființă devenind din zi în zi mai puternică și mai bogată, de vreme ce industriile miniere, în special cea petroliferă, au început și ele să înflorească, răspândind tot mai mult avuția în straturi largi ale populației. Comerțul a mers în vremea aceasta, crescând fără încetare.

România, care azi numără aproape 7 milioane de locuitori, devine tot mai mult o țară consumatoare, fiind că trebuințele cresc în aceeași măsură cu creșterea culturii. Agricultură, industrie și comerțul se pot dar' dezvolta pe un teren sigur, având asigurate un deosebit însemnat în interiorul țării.

În curs de 40 de ani toate ramurile de producție au crescut. Agricultură s'a întins, luând în exploatare terenuri considerabile. Ea s'a perfecționat, deoarece-ce întrebuințează mașini și instrumente cari însușesc cele de pe urmă îmbunătățiri tehnice. Industria agricolă a putut, în urma acestora, să se desvolte, ca și celelalte industrii, cari au investit capitaluri mari. Avuția generală a țării a crescut.

În toate direcțiile s'a lucrat mult pe calea economică. Comerțul nostru exterior, azi atinge cifra de aproape 700 de milioane lei anual.

Cu un cuvânt, progresul a fost simțitor și țara și a asimilat definitiv civilizația europeană.

Trecutul acesta, pe care știm să-l prețuim după merit și care a fost sârbătorit cu o specială pompă anul acesta, nu trebuie să ne facă a uita lipsurile de cari suferim și încordarea de care vom avea nevoie pentru a ajunge în direcția economică, la mărirea la care avem dreptul, grație bogățiilor de cari dispunem și a poziției geografice pe care o avem. Am făcut, ce e dreptul, progrese. Când comparăm trecutul cu prezentul, avem dreptul să fim mulțumiți. Dar' nu trebuie să uităm un moment că față de alte țări, suntem încă mult înapoi și că numai munca, o muncă stăruitoare și ordonată, mai ales pe calea economică, ne poate duce la nivelul pe care l'au atins alte popoare....

Istoria în școalele satești.

(Urmare și fine.)

Prin studiul istoriei se formează conștiința națională și un popor în care există această conștiință nu poate fi nimic. Istoria ne dă pilde strălucite: Cehii din Austria, Finlandezii din Rusia, Irlandezii din Anglia, Românii din Ungaria etc.

Numai dezvoltând sentimentul național, Japonezii au putut să arate lumii uimite puterea ce poate avea un popor pătruns de iubirea de țară. Nici mulțimea ostașilor, nici puterea banului, nu poate repune dragostea de țară.

Și, pentru că vorbii de Japonezi, voi aduce câteva mustre de felul cum știu ei să sâdască în inimile copiilor sentimentul patriotic, cum îi cresc și cum le cultivă inima.

La Japonezi țara și împăratul formează una și aceeași noțiune. Micutul fiind considerat ca fiu al cerului, și toți Japonezii având credința că se trag din familia imperială, el este considerat ca punctul cel mai înalt al scării unei aceleiași familii.

Următorii acestei credințe, iată câteva principii de patriotism, care se dau copiilor în familie și mai cu seamă în școală:

»Din toate țările, țara noastră are un împărat care e fără păreche în lume«.

În ce privește istoria țării lor ei zic: »Cartea cea mai sfântă pentru noi este istoria țării noastre, sfântă și desăvârșită, model de morală în toate timpurile, fără cea mai ușoară pată. Dintr-o parte statele semănate pe suprafața globului, numai Japonia n'a suferit mărjirea unei stăpâniri străine. — Lumea e mare, numărul națiunilor e nemărginit, zice istoria lor clasică, dar' pe ce tărâmurile se poate vedea o țară, având o astfel de mărtașă familia imperială, un popor atât de desăvârșit?»

Învățătorii japonezi fac din studiul istoriei, laboratorul în care făuresc patrioți desăvârșiți, cetățeni devotați patriei și tronului. Așa, pentru ca să întreție visul Japonezilor de a fi odată stăpânitorii Chinei, ei văpsesc locul ce ocupă pe hărți China cu negru, pentru a arăta că e o țară a lor, pe care tot Japonezul trebuie să o plăngă și să caute a o lua.

Iar pentru a deprinde pe copii cu puterea iernei ce domnește în Siberia, și pe care ei doresc să o cucerească, li pun să umble cu picioarele goale prin zăpadă, ca să fie gata când vor fi chemați a lupta în acele locuri.

Iată cum înțeleg Japonezii a preda studiul istoriei în școală, și numai mulțumită acestei educațiuni patriotice au ajuns la dezvoltarea de astăzi.

Întru cât a prins această educațiune ne-a arătat ultimul războiu Ruso-

VESELIA.

Foia glumească a »Foi Poporului«. —

Tiganul la duhovnic.

Dumnezeu când făcu omul, i-a făcut și gura 'ndată,

Ca cu ea să povestească, nu să mi-o țină căscată. De-atunci omenimea toată s'a pus de tot povestește

Lucruri bune și frumoase, de se duce 'n lume veste.

Așa tata, Doamne ține-l, că dânsul mi-a povestit,

Cum un popă fu odată de un țigan păcălit. Un țigan, anume-odată, a venit la popa 'n casă. Nu doară ca să cerșească, ci ca să se spovedească;

Preotul ia patrachirul, la țigan pe cap îl pune, Cu molitfelnicu 'n mână îi cetește-o rugăciune, Apoi mi-l ia la 'ntrebare și-l întreabă ne'ncetat: »Spune-mi acum Țigane, n'a-i făcut vre-un păcat?

Dacă vrei să ai iertare, se-mi spui toate fetele mele;

N'ai cântit cumva vr'odată în contra lui Dumnezeu?

»Ba bin' că nu taică părinte, după câte am pățit:

Dumnezeu mi-a luat nevasta, — măgaru-mi s'a prăpădit,

Cum se mai grăești de bine, de așa un Dumnezeu,

El te 'ndeamnă cu purtare-i, ca să îl vorbești de rău.

»Taci țigane și mai rabdă, că sfânta scriptură spune:

Dumnezeu pe cin' iubește, îl și ceartă 'nastă lume«.

»Doamne! Zise-atunci țiganul, iubească-te și pe tine

Părințele prea sfârșite, cum m'a iubit și pe mine«.

1. Cândea.

Săcuii în Viena.

S'au dus odată, așa se spune, doi săcui la Viena, având o plânsoare la împăratul. Până să capete ascultare la curte, au pornit la plimbare pe ulițele Vienei și mirându-se cu gura căscată de minunățiile, ce le vedeau ochii, s'au pierdut unul de altul, prin mulți-

mea de oameni, ce umblau în sus și jos pe ulițe, ca furnicile în furnicar; ei au apucat fără să bage de samă pe două ulițe deosebite. Într'un târziu unul din ei, văzând că s'a pierdut de celalt, se opri într'un colț de uliță și sberă cât îi lua gura!

— Hăi, Ianuș, hei... încât se cutremură ferestrele dela casele din apropiere. Uitase Ianuș că se află în Viena și gândea, că e printre brazii din munții Ciucului.

N'apucă însă bine să-și închiză gura și poliștul, cugetând că are de-a face cu un smintit, îl arestă, îl sui într-o birjă și îl transportă în grabă la prefectura poliției.

În timpul acesta tot asemenea o păți și Ianos. El striga și mai grozav dintr'un alt colț de uliță:

— Hei, Pișta, hei...

Fu îndată arestat și dus și el la poliție. Aici întâlnindu-se, Ianuș grăi lui Pișta cu mirare:

— Măi, Pișta, da al dracului este neamțul cum ne-a știut aduna la olaltă, măi...

Japonez, în care s'a văzut cum sentimentul de patrie a făcut ca Japonezii să facă minuni de abnegațiune, putere de rezistență și eroism.

O pildă ne-au dat-o generalii Tarautchi și Pokonchima, cari dând un banchet la Tokio pentru glorificarea strălucitei lupte dela Liao Yang, ținură cuvântări înflăcărâte, deși li-se vestise moartea fiilor lor în acea luptă. Bucuria izbânzei era mai mare decât durerea pierderii fiilor lor, morți pentru patrie.

Dar' în istoria patriei noastre noi avem pilda strălucită a fiicei hatmanului Arbore, care vine la banchetul dat pentru învingerea Tătarilor și deși tatăl ei perise în luptă, aruncă pe masă capul unui Tătar, zicând: Când țara se veselește, fiica hatmanului nu plânge.

Istoria patriei noastre e plină de pilde de patriotism, pe cari trebuie să le culegem de pe unde sunt și să ne slugim de ele pentru a forma inima copiilor, pentru a le sădi dragostea de pământul strămoșesc, de țară, de națiune. — Fata dela Cozia, fiica lui Arbore, Doamna Despina, Constantin Brîncoveanu, Aprodul Purice, Horia, Cloșca și Crișan, mama lui Ștefan, sunt tot atâtea pilde de patriotism, devotament pentru țară, conștiință națională. — Chiar unii din haiduci, date fiind suferințele poporului din timpul lor, pot fi cu folos întrebuințați.

Numai acele popoare pot nădăjdui în viitor, a căror conștiință națională va fi adânc sădită în inima tuturor membrilor lor.

Acele ce nu-l au, sau îl pierd, pier și ele. — Polonii ne pot slugi de pildă vie.

Numai studiul istoriei este volnic a desvâli aceste sentimente, însă ea trebuie să fie predată fără îngreunarea de date multe și fără pomelnice de nume proprii, ci în povestiri calde, animate și va rămâne întipărită pentru toată viața, în inimile copiilor de azi, cetățenilor de mâni.

Pe lângă dezvoltarea patriotismului și virtuților civice, studiul istoriei mai e însemnat, căci ne dă material îndestulător pentru a forma judecata, me-

moria și bunele înclinații. Unită cu studiul religiei, ea învață răbdarea pe cei cărora le lipsește și *speranța* pe cei cari se desnădăduiesc. Const. C. Pop.-Tașcă.

»Albina«

Vorbirea

Escelenței Sale I. P. S. Domn Archiepiscop și Metropolit Ioan Mețlanu, rostită cu ocaziunea sfințirii Catedralei din Sibiu, Duminecă în 30 Aprilie v. (13 Maiu n.)

»Aceasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'însa«. Psalm 118.24.

(Urmare.)

De aceea s'au și întrunit oamenii, și așa și fericiții nostri părinți în societăți religioase după limbă și credință; de aceea s'au constituit în comunități bisericești, zidind biserici, în parohii, în eparhii și metropolii, ca tot atâtea centre de legătură cu Dumnezeu, de cultivare a credinței religioase și de dezvoltare a puterilor sufletești, cu ajutorul centrului celui mare al metropoliei, dela care se inspiră, se alimentează toate centrele mai mici, toate celelalte biserici, precum se alimentează prin inimă toate organele corpului omenesc.

Precum vedeți iubiților mei fii și frați în Domnul, bisericile sunt tot atâtea centre de legătură cu Dumnezeu și dezvoltarea facultăților sufletești, de aceea la anumite ocaziuni, în Dumineci și sărbători, ne întrunesc la sinul lor, ca să întărească legătura între noi și Dumnezeu, apoi să ne lumineze și să ne învețe cele bune și folositoare, să ne învețe a iubi pe Dumnezeu, ca să ne iubească și El, a face voia Lui, ca să îplinească și El cererile noastre, să ne învețe a iubi și pe deaproapele nostru, ca să ne iubească și el pe noi. Să ne învețe a ne feri de cele rele și a face cele bune, după z'isa sfintei evanghelii: »precum voiați să vă faceți vouă oameni, faceți și voi lor așașderea«. Ele sunt, cari în viață, prin servitoriul lor, în toate zilele imploară darul lui Dumnezeu asupra noastră, iar' după moarte îngrijesc și de mântuirea sufletelor noastre, prin rugăciuni către Dumnezeu și prin pomeniri, cari ne mai țin

și în plăcută amintire la posteritate, până în cele mai depărtate timpuri.

Din acestea vom înțelege, iubiților, că biserica nu este însăși scopul ce-l urmărim, ci numai mijlocul, unicul mijloc puternic la ajungerea scopului ce ni-l-a destinat preabunul Dumnezeu.

Precum că biserica este unicul și cel mai puternic mijloc la ajungerea scopului ce urmărim, destulă dovadă, că ea e izvorul și cultivătoarea sfintei credințe religioase, că dela ea au emanat și emanază ideile mari și salutare, dela ea comunitatea de interese și de sentimente, cari produc nizuințele culturale; ea ne-a produs și ne-a inspirat pe acei bărbați mari ai neamului nostru, cari în toată viața lor au lucrat la cultivarea limbei și a credinței străbune și prin aceasta la înaintarea noastră spre scopul destinat de Dumnezeu.

De aproape 2000 de ani a continuat biserica — chiar și când era umilită și aservită — precum continuă și acum cu toată stăruința ași împlini acea sublimă misiune, înființând și susținând cu mari jertfe feliurite institute culturale, și totuși, durere, în timpul de acum se află și oameni cu învățătură înaltă, cari în iscusința lor presupunând a fi ajuns la cunoștința tuturor lucrurilor din lume, lasă a se înțelege, că știința în dezvoltarea ei actuală și ulterioară ar putea suplini credința, că prin urmare biserica, simbolul credinței, și-ar fi împlinit daja misiunea și așa ulterioara ei conlucrare la binele și fericirea oamenilor ar fi superfluă.

O mare și prea dăunoasă amăgire accasta, căci precum spune și renumitul filozof Kant, una e știința și alta este chemarea credinței. Știința ca product al minții are chemarea a cerceta și a cunoaște lucrurile ce se pot cuprinde cu mintea; credința însă ca însușire a sufletului tinde a cunoaște și a pătrunde și lucrurile ce nu se pot cuprinde cu mintea omenească. Și așa credința tinde a întregi și a suplini neajunsele științei.

Desconziderarea credinței ar fi o mare și prea dăunoasă amăgire și din privința, că ar mai lipsi pe oameni și de tot ce au mai scump, de mângăierea

Dela Paști.

— Din obiceiurile Românilor »Corbeni« (țara Oltului) la sărbătorile Paștilor. —

(Urmare.)

În ziua de Paști, de Crăciun și de Rusalii, la cele 3 prasnice mari — spun babele că: »nu e bine să se mănânce carne de porc, c'atunci n'are omul noroc de porci.«

După masă bătrânii se lungesc pe pat, tinerii apucă careși încărău, iar' copii mici se iau după ouă roșii... Odihna bătrânilor însă le-o conturbă păstorii, — vâcariul și purcariul, — cari din casă în casă umblă și ei după dreptul lor: un lipiu (colac) cu o bucată de carne pe el și un ou.

Pe la ameazi, pe pajiștea frumoasă de lângă sat, tinerii s'au adunat cu toții. Cei mai mari se joacă în cloți, iar' cei mai mici privesc cum îi doboară, făcând roată împrejurul lor. E foarte interesant să asculți la vorbirea lor. — Măăă — bine l'a luat ăla! când dau la drețe (țil) cu cloții, ca să hotărască ordinea, cum au să urmeze cei cari

joacă. — Bine dă omul ăla... îi doboară cu ghiotura. — Noa! ăsta a fost dop în cop, când nu pălește nimica și alte expresiuni caracteristice la astfel de jocuri.

Un alt grup îl formează cei cari joacă pila (cotca, mincea).

Ceva mai departe se ved și fetele tot ca nușcelele în două șiruri față în față, fie-care șir având în frunte de regulă pe cea mai mare și mai frumoasă fată. Aceste două șiruri, cântă alternativ cu o melodie lină și frumoasă:

șir. I. Vioară, vioară, floare sorioară
C'acolo's fete multe
Și aici is mai puține.

șir. II. Dacă sunt mai multe
Treceți de v'alegeți
Din ceata din toată
Cari vouă vă place.

șir. I. Da nouă ne place
Ceasta mai dincoace
Că-i cu geana trasă
Cu fața direasă.

În decursul cântării fetele dela urmă trec dintr'un șir într'altul, și prin mijlocul celor două șire în capul celălalt etc.

Să mai joacă diferite alte jocuri ca: Pumnitul, De-a mălaiul, De-a curca (în cerc) etc. etc. Aceea nu e mirare, dacă se mai amestecă printre ele și câte un flăcău, care le mai pișcă, le mai strânge.

În altă parte într'un grup-două se ved băețandrii. Unii se joacă în gaură, alții în ranț și earăși alții în scândură. Jocuri simple și nevinovate, în cari se poate juca ziulica întreagă și chiar să-i umble ră, că nu pune mai mult de 10—20 bani. Aceste jocuri sunt mai mult de petrecere, decât de câștig jidovesc, după cum sunt multe din jocurile orașanului bogat.

Să înțelege, că conversația nu lipsește nici dintre aceștia.

În alte comune mai e obiceiul, că pușcă cocoșul. Cumpără feciorii un cocoș și pe ră-mășag îl pușcă etc. și adună ouăle puse la o distanță oare-care, tot pe ră-mășag, unul le adună, ear' unul țuge până la un loc anumit.

(Va urma.)

Alecsandru Bărsan.

și întărirea neapărat de lipsă în grelele împrejurări ale vieții, ar lipsi pe oameni de acea mângăere, ce nu le-o poate da nici o putere lumească, nici știința oricât de înaltă, nici bogăția oricât de mare, nici dregătoriile oricât de frumoase, ci numai biserica cu sfânta credință, pe care nu o poate suplini nici un fel de știință lumească.

Voind a ne convinge despre aceasta, n'avem decât să privim numai în jurul nostru iubitorilor, ca să aflăm mulți oameni cu știință înaltă, cu averi și dregătorii mari și totuși atât de nemulțămiiți și de nefericiți în sufletul lor, încât le este grea chiar și viața, iar aceasta numai pentru că n'au credință religioasă; pe când altă mulțime de oameni, săraci, fără de știință înaltă, sunt mai veseli și cu mai multă plăcere de viață decât mulți bogați și cu știință înaltă, numai pentru că au credință religioasă în sufletul lor.

De aceea repet, că lipsa, ori măcar și numai slăbirea credinței ar fi o mare rătăcire, ar fi cea mai mare nefericire pentru oameni, căci unde și-ar mai afla mângăere omul, care are de toate, dar' n'are liniștea sufletului, ce-l torturează ziua și noaptea? Unde și-ar mai afla mângăere bolnavul, care și-a cheltuit averea cu doftoriile fără să fi aflat vindecare? Unde și-ar mai afla mângăere văduva, care deplânge moartea soțului și a fiilor ei? Unde și-ar mai afla mângăere soțul, care deplânge moartea soției sale? Unde și-ar mai afla mângăere orfanii rămași, așa zicând, între cer și pământ, cari deplâng moartea părinților lor? Unde și-ar mai afla mângăere părinții, cari deplâng moartea fiilor lor? Unde și-ar mai afla mângăere doșadiții și săracii, când văd pe cei bogați întru toate prea îndestulați? Toți acestia și alții asemenea ar fi cei mai nefericiți, dacă s'ar mai lipsi și de sfânta credință, care le șoptește tainic, că fiind Dumnezeu deopotrivă părinte al tuturor, dacă n'ar răsplăti încă în această viață suferințele lor, atunci cu atât mai mult le va răsplăti în viața cea viitoare.

Afară de acestea este o mare întrebare, mai afla-s'ar bărbați virtuosi, cari se trăescă și se se jertfească pentru omenime, dacă ar înceta credința religioasă, care inspiră pe oameni la asemenea fapte nobile și mărețe? Tot asemenea mare întrebare este, dacă ar mai putea susta și societatea omenască, după ce chiar și revoluțiunile au convins pe oameni, că fără religie nu poate exista ordine socială.

Precumcă numai cu știința fără de credință religioasă nu se poate consolida o societate trainică, nici religioasă, nici națională, mai bine vom înțelege, dacă ne vom întreba pe noi înșine: ce s'ar alege de noi când o parte din noi ar avea știință înaltă, dar n'ar avea credință, iar altă parte, mulțimea poporului, temelia existenței noastre, care nu-și poate însuși o știință înaltă, ar rămânea și fără asemenea știință și și fără de credință religioasă? Ce s'ar alege de noi, când cei cu știință înaltă s'ar isola de cei fără asemenea știință, iar cei cu credință s'ar isola și înstrăina de cei fără de credință religioasă? Ce ar

mai putea paraliza prăpastia dintre unii și alții și cum am mai putea conlucra întruniți împreună la opul cel mare al viitorului, al b'nelui și fericirii noastre, dacă ar lipsi dintre noi sfânta legătură a credinței nouă tuturor comună, care de când există neamul nostru, ne-a închegat într-o asemenea societate ca într-o familie? Răspunsul la acestea și-l poate cugeta fiecare dintre noi.

Se va zice poate din partea celor cu știință, că acea legătură dintre noi s'ar putea susține și numai prin limba maternă. Oricât de puternică este și legătura limbei materne, se nu se uite însă, că limba este expusă mai multor influențe stricicioase, decât credința, ca însușire a sufletului, și să nu se uite, că în caz, când din nefericire s'ar periclita limba maternă, și numai singură credința ar putea susține legătura dintre noi. Dovadă despre aceasta sunt chiar unii conaționali ai nostri aruncați de soarte în locuri, unde nu se vorbește și limba noastră, pe care mulți din aceia au pierdut-o. N'au pierdut însă și credința străbună, care îi ține în strânsă legătură cu noi, pe când alți conaționali ai nostri cu știință înaltă, desconsiderând credința străbună și așa rupându-se de noi, s'au pierdut cu totul.

Dar' și mai mare dovadă despre aceasta sunt alte popoare, și mai ales unul, cel mai împrăștiat în toată lumea, unde și-a pierdut cu desăvârșire limba maternă, și totuși prin credința comună, susține între sine comunitatea de interese și de sentimente, ajutându-se și sprijinindu-se unii pe alții în neajunsurile lor, cei dela miazăzi cu cei dela miază-noapte, ca și membrii unei familii.

(Va urma).

SFATURI.

Cum delăturăm mirosul de bute sau de muzeală din vin. Delăturarea acestor mirosuri se face prin tăiere și mai sigur prin aplicarea uleiului de mâncat. Turnăm pe de-asupra vinului cu miros un strat de ulei proaspăt și mișcăm butea încoace și încolo, apoi tăiem vinul și lăsându-l să se odhnească vre-o două săptămâni, îl tragem în o bute curată. Dacă la două săptămâni ar avea încă ceva miros, repetăm procedura cu uleiul, chiar și a treia oară. Uleiul ia tot mirosul vinului în sine, dar' ia totodată și aroma proprie a vinului. Aceasta însă vinul și-o capătă de nou, cam într-o jumătate de an. Ori-ce vin se poate mântui de șmeag, numai vinul amar și oțătit, nu.

Știri econ., comerc., jurid., Industr.

Venitul căilor ferate. Direcția căilor ferate a predat în 15 l. c. cassei centrale a statului 5 milioane cor. din venitul curat al căilor ferate. Direcția căilor ferate a dat statului în anul acesta 24 milioane cor.

Loteria de clase, care la noi e introdusă de mult, va fi introdusă și în România prin o lege votată de parlament la toamnă. Foile scriu, că guvernul a primit mai multe cereri de concesi de bănci și grupuri financiare, cele mai multe șanse pare a le avea o

bancă românească. Venitul loteriei se va înbuința pentru așezăminte de binefacere în folosul populațiunii dela țară.

FELURIMI.

Un dar de nuntă. Intre darurile de nuntă, ce a căpătat regele Spaniei Alfonso dela capetele încoronate, este și darul original al regelui Angliei, Edward VII. Acesta este un colac uriaș tatăl colacilor din lume. El are o greutate de 300 kgrame, e 6 urme de înalt și are un diametru de aproape un metru. Colacul e făcut cu mare măiestrie, e împodobit cu buchete de flori, ear' în mijloc se înalță un mare buchet de roze; la prânzul de nuntă va fi pus pe masă, pe un tăier uriaș de argint.

Dar' cum și cu ce se taie acest colac uriaș? Dăruitorul s'a îngrijit și de aceasta. El a alăturat la colac un cuțit corăspunzător. Cuțitul e din aur curat, având tăișul 3 urme în lungime, ear' prăselele, tot de aur, sunt împodobite cu figuri frumoase.

*

Legătură curloasă de rudenie. I-ar părea omului că nu se poate, și totuși e așa. În Franția au fost doi oameni, cari au avut o soră comună, dar' ei nu au nici o legătură de neam întreolaltă. Acești oameni sunt: Eigen Sue, cunoscutul scriitor și Ernestin Legouvé. Lucrul stă astfel:

Pe la sfârșitul veacului XVIII trăia în Paris o familie, Suvan. Pe o fată din această familie a luat-o de nevastă un medic vestit, Iosif Sue. Din aceasta căsătorie s'a născut la 1799 o fată, căreia îi s'a dat numele de Floarea. Iosif Sue s'a despărțit nu preste mult de soția sa și a luat în căsătorie pe dra Rilly, cu care a avut pe Sue Eugen, scriitorul. Nevasta lui Iosif Sue asemenea s'a măritat a doua oară după Gavril Legouvé și din aceasta căsătorie s'a născut Ernestin Legouvé. Așadar Eugen Sue e frate cu Floarea de pe tată, ear' Ernestin Legouvé de pe mamă, fără de-a avea ei între ei nici o legătură de rudenie.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Din Sibiu.

Conlucrarea noastră la sărbările sfințirii bisericii Catedrale au revărsat binecuvântare și dar ceresc asupra lucrărilor noastre, închinat binelui obștesc. Mulțumită se revine pentru acest dar distinșelor doamne Minerva Dr. Brote, Maria Dr. Crișanu, domnișoarele Elena Cunțanu și Olivia Bărdosy și dlui Titu Morariu, cari conduși de dragostea, ce trebuie se vieze în inima fie căruia Român, doritor de înaintarea neamului, au binevoit se și dea valorosul concurs la »Convenirea noastră socială« din 13 Maiu n. c. Laudă și mulțumită revine harnicului dirigent Candid Popa și bravilor coriști cum și dibacilor ostași din ceata căluzerilor. De înaltă răsplată e vrednică marea mulțime a participanților și îndeosebi inteligența noastră, care e chemată a tinde mână frățească, când vorba este de consolidarea și întărirea și a clasei economilor și a clasei meseriașilor noștri.

Sincere mulțumite exprimăm și următorilor generoși suprasolvenți și anume dlor Dr. Romulus Boiu, proprietar, Aron Roman, paroch (Luncoiul inferior), Pavel Boldea, protopresbiter c. și r. militar, fie-care câte 10 cor. Alexandru Măcelar, mare propr. (Sângătin), Alexandru Predovici, curelar (R. Vâlcea), fie-care câte 3 cor.; Dr. Nic. Comșa, medic (Se-liște) Sever Barbu (Reghinul-săs.), Nicolae Lombonțiu, proprietar (Abrud), Iuliu V. Albini, notar (Zlatna), Ioan Rusu, paroch (Ida-mare), Nicolae Cado, paroch (Păclișa) și dșoara Elena Petrașcu, directora internatului »Asociațiunei«, fie-care câte 2 cor.; Nic. Băieșan, paroch, (B. Isbita), Alex. Băieșan, par. (Poiana Ampoiului), Traian Păcală, inv. (Galații Făgărașului), Ioan Ișan, pasaciserul catedralei, Octavian Goga, secretarul »Asociațiunei«, N. N., Pavel Muntean, c. și r. vice colon. în pens., și G. R., fie-care câte 1 coroană; Dem. Moldovan, prot. (Sighișoara) 1 cor. 60., și în fine celor cari au contribuit cu obolul lor în pālăria »D-zeu vede«, purtată de subscrisul prezident, și care a dat trumșica sumă de 54 cor. 04 bani, în favorul fondului »Văduvelor și orfanilor«.

Din ședința comitetului »Reuniunei sodalilor români din Sibiu«, ținută la 17 Maiu 1906.

Victor Tordășlana,
prezident.

Stefan Duca,
notariu.

Din Sebeșul inf.

Di Ioan Doican, neguțător și soția sa Ana Doican născ. Bărbosa din Sebeșul de jos, au pus basă unei fundațiuni școlare în suma de 200 cor. Scopul acestei fundațiuni este ajutorarea elevilor săraci cu vestminte, în fie-care an în ziua ge 7 Ianuare st. v. adecă la ziua onomastică a donatorului. Bunul D-zeu se le răsplătească însutit aceasta faptă ade-verat crestinească.

Fiind candelile de la fruntarul bisericei noastre din Sebeșul-de-jos foarte vechi, s'a colectat în scopul procurării altor 4 candelile noaue, de la următorii creștini:

Di Victor Preda tēmplar Avrig 56 cor., Teodor Totan 10 bani, Toma Dolomeș, Ioan Stoica și Toma Bucurenciu, fie-care câte 1 cor., Toma Sas 60 bani, Toma Popa 1 cor., Maria Popa 20 bani, George Costea 20 bani, Iosif Popa 1 cor., Danil Roman 1 cor., George Cioca 40 bani, Toma T. Roman 40 bani, Toma Flucșă 20 bani, Nicolae I. P. Roman 1 cor., Ioan I. C. Roman 1 cor., odată în disc sa strâns 40 bani, în disc în ziua de Crăciun 2 cor., în disc a II-a zi de Crăciun 1 cor. 20 bani, Toma S. Sas, Ilarion Micu și Vasile Doican, câte 1 cor. La anul nou în disc 1 cor. 50 bani, Iosif Tēlvān Crețiu 20 bani, Ioan P. Halmaciu 1 cor., Dela mai mulți creștini 1 cor. 20 bani, Nicolae Doican, Toma Mangu, Toma Bucurenciu, Ioan T. Mangu Achim Iacob, vād Maria Doican preuteasă și Ioan Faor, fie-care câte 1 cor., Ioan T. Lazar 20 bani, Toma M. Sas 20 bani, Nicolae Frēsie 1 cor., Nicolae Stoica 1 cor., Toma Teod Roman 1 cor., Ioan Melinte 40 bani, Vasile Ionuș 40 bani, Ioan A. Bēra 20 bani, Toma Melinte 40, Vasile Dragota 1 cor., Nicolae Bureleța 50, Toma C. Roman, Adam A. Roman, Dela mai mulți creștini, Iosif Stoica, inv., Toma Flucșă, Iosif Popa, Ioan Halmaciu, Toma Bucurenciu și Ioan Stoica, fie-care câte 1 cor., Nicolae Totan 20 bani, Lazar Gruea 1 cor., Toma Doican, preot 2 cor. 26 bani, Ioan M. Faor, George Cioca și Ioan L. ca câte 1 cor., Ioan Popa 40 bani, George Stoica inv. 1 cor., Iosif Teod. Roman 1 cor. Suma întreagă 107 cor. 76 bani.

Primească deci stimații contribuenți și pe aceasta cale cele mai călduroase mulțumiri.

În numele comitetului parochial:

George Stolca,
epitrop.

CRONICĂ.

Malestarea Sa n'a plecat din Budapesta în tabăra dela Bruck, cum a fost plănuț la început, ci a plecat cu întreaga suită la Viena. Revista militară dela Bruck nu s'a ținut.

La revista aceasta era să fie de față și șeful statului maior german, generalul Moltke, care se află în Viena, cum și toți atașajii militari.

La expoziția din București s'a întâmplat săptămâna trecută o nenorocire. La pavilionul unguresc s'a ruinat un stelagiu și au fost uciși doi oameni și mai mulți răniți.

Emigrarea. În Martie s'au dat în total 26,257 de pașapoarte pentru emigrare. Cei mai mulți, anume 21,548 au mers la America, 1480 în România, ceilalți în alte țeri. Cele mai multe pașapoarte s'au scos în comitatul Torontal.

Cărcimele închise în Monor. »Rev. Bistr.« i se scriu următoarele: Bravul comitet din Monor a hotărât, ca Duminica și în sărbători, cărcimele să fie toată ziua închise, iar birtașilor să nu le fie iertat a vinde nici un fel de beutură spirtoasă, ci fie-care pentru trebuința proprie va trebui să se îngrijască cu o zi mai înainte de cele necesare. Ar fi de dorit dar, ca fie-care reprezentanță comunală în comuna sa să aducă astfel de hotărâri folositoare și moralizatoare.

Nouă foaie românească. În Orade, la tipografia »Patria« lui G. Magyar-Ungureanu, iese o nouă foaie românească »Gazeta socială« redactată de un comitet de tineri academici. Apare de 3 ori pe săptămână.

Notar public român. Di Dr. Cornel Petric, fost judecător la Bocșa este numit notar public reg. la Bocșa-montană.

Ardere de păduri. Pădurile aprinse în statul Michigan (America de nord) despre cari am făcut amintire, ard și acum grozav pe mari întinderi. Până acum, afară de sate, au ars la 10 mii de ferme (hodăi) și orașul Stanley, care e așezat în mijlocul pădurilor.

Ingropați de vii. Pe moșia din Selsig (comit. Sătmar) a proprietarului Labanț mai multe gazde își pășunau vitele în livezile proprietarului. Labanți cu argații sei le-a mănăat vitele, dar oamenii i-au atacat, i-au bătut de moarte, apoi i-au îngropat în pământ cu capul în jos și i-au lăsat așa acolo. Gendarmii au prins pe mai mulți din făptuitori.

Și-a plătit înmormântarea. Un meseriaș din Lőcse (Ungaria) Iosif Percian perzându-și nevasta și unicul fecior, a hotărât să-și pună capăt zilelor. El și-a plătit frumos toate cheltuielile de înmormântare, apoi a depus la scaunul orfanal banii gata ce i-a avut, pe seama nepoților sei și pregătind toate, a luat revolverul și s'a pușcat.

Cassa de păstrare (Reuniune) în Sălăște (comit. Sibiu) a binevoit a se înscrie în șirul membrilor fondatori ai »Reuniunei sodalilor români din Sibiu« cu taxa de cor. 100 vârsată la cassa Reuniunei. »Patria« din Blaj a fost prima, iar »Cassa de păstrare din Sălăște« este a 2-a între băncile noastre înscrise în șirul membrilor fondatori ai Reuniunei amintite.

Nenorocire. Primarul orașului București Mihail Cantacuzino, împreună cu soția sa a

făcut cu automobilul o excursie în Ardeal, fiind de față și la sfințirea bisericei Catedrale din Sibiu. La întoarcere spre casă dincolo de Pitești, mergând seara, automobilul s'a lovit de un bolovan de peatră, pe care conducătorul automobilului nu l-a observat și automobilul s'a resturnat. Lui Cantacuzino îi sa' rupt două coaste, soția lui a amețit și conducătorul asemenea a fost rănit.

Omor. În Toplița s'a întâmplat săptămâna trecută un omor. Locuitorul Alexandru Negrea din Felfalău (l. Reghin) a mers la Toplița să cumpere plute. Pe drum lângă Toplița, cineva l-a atacat și l-a omorât, luându-i 1000 cor. ce-i avea la el. Ucigașul a răzămă trupul mortului de o stâncă și așa a fost găsit. S'a introdus cercetare.

Cimiter lasigle. La Kecskemét primarul orașului a descoperit un cimiter de-al poporului lasig. Din lucrurile desgropate se vede, că pe acest loc lasigii, un popor din multele câte au venit prin țerile noastre, au locuit veacuri de-a rândul pe acolo și obârșia orașului Kecskemét încă e lasigă.

Tren în pericol. Luni dimineața săptămâna trecută oameni rei necunoscuți au scos șiroafele de la sinele căii ferate la un pod lângă Orade, pe când se aștepta venirea trenului accelerat de la Budapesta. Cantonierul (boacterul) a observat lipsa șiroafelor și a oprit trenul, altcum se întâmpla o mare nenorocire. Șiroafele au fost găsite în o viie din apropiere. Cantonierul va primi un dar de la direcția căilor ferate.

Zi-l Săcui. În satul săcuiesc Kézdicso-mortán un Săcui, econom, de 35 de ani, Vajda Mărtin, a omorât cu o pușcătură de revolver pe vecinul său Biró Iosif. Înainte de a-l pușca s'au certat. Causa la toate a fost împrejurarea, că Vajda era năcăjit pe vecinul său, că pentru-ce nu-și bate și acesta nevasta, așa cum și-o bătea el, Vajda, pe a sa. Vajda a fost prins de gendarmi.

Din America. Ioan Muntean din Tău, aflător ca lucrător la o fabrică în Cleveland Ohio, a murit repentin, fără să fi fost bolnav mai înainte.

— Tinărului Alexandru Borzea din Viștea, aflător în Belford, o mașină i-a zdrobit mâna. Nenorocitul o fost dus la spital.

Greci — espulsați. În Macedonia, la Grevena, au fost ucise zilele aceste la 60 de familii macedo-române nevinovate de o mare bandă grecească, comandată, cum se zice de oficeri din Grecia. Cruzimea aceasta a produs mare senzație pretotdeauna și e viu discutată în toate foile din Europa.

În urma acesteia guvernul României a espulsat (scos) din România 21 de Greci, cari răspund la următoarele nume »faine«: Cecicas, Ciricleanos, Delagramaticos, Condototis, Sotirulis, Giumorto etc. toți sugători ai mândreii României. Vor mai urma și alte espulsări. — Foarte bine!

În loc de moarte nebunie. Cetim în »Românul« din America, că în orasul Cleburn un anumit Chas Hard, fiind crezut de mort l-au așezat în sicriu. Tocmai erau adunați cunoșcuții la înmormântare, și vroind a bate cuile în sicriu, de odată s'a sculat cel crezut de mort și văzând, că vroiesc a-l înmormânta, de loc a nebunit și spre spaima tuturor a spart toate din casă.

Toți cei de față au fugit. Nebunul a luat sicriul în spate și așa a esit la stradă.

Poporul îngrozit, numai târziu și-a venit în ori și cu mare greutate l-au putut prinde și lega și l-au dus în casa de nebuni.

Oficiu postal nou s'a deschis la Bretea-română în comitaui Hunedoarei. Până-acum posta Bretei era la Ruși.

Logodnă. Mărioara Muntean din Agnita, și Vasile Debu din Toderița, fidanțați.

Intemplantă tristă. Din Veseud ni se scrie următorul cas: În ziua de Înălțarea Domnului după prânz a fost o ploaie mare pe hotarul comunei. Fiind mai mulți băiați cu vitele la pășune, au plecat spre casă, dar în cale le-a stat un părau, care s'a umflat de ploaie și curgea spumegat. Unii din băiați au trecut prin apă, prinzându-se de coadele la vite, dar doi mai mici au ramas lângă părau. Unul din ei s'a plecat și a cercat cu bățul afunzimea apei, dar lunecând, a căzut în părau și s'a înecat. Numele lui este Dumitru Ienci. Intemplantă tristă a fost povestită de celalalt copil Ioan Nașcu. Băiatul înecat a fost aflat în valea Bortii, oprit în un prund. Părinții lui au fost împreună cu un frate al lui la tîrg, la Șeica și aflând tristul caz, durerea le este nemărginită. Dumnezeu s'e-i mîngăie.

Caz de moarte. În Văleni (Bihor) a reposat Alecsandru Bolcaș, în vîrstă de 60 de ani. În mormântarea i s'a făcut în 22 Maiu c. Reposatul a fost tatăl vrednicului tîner și scriitor, Lucian Bolcaș.

† **Ibsen.** Marele scriitor norveg, poet și dramaturg, Henric Ibsen, a reposat Miercuri în 23 Maiu c. în Cristiania. Marele scriitor în anii din urmă a fost bolnăvicios, ear de cîteva zile starea i-a devenit foarte gravă și în ziua amintită mai sus a adormit lin pentru todeauna. Capitala Norvegiei, Cristiania, s'a îmbrăcat în doliu; pe case s'au arborat steaguri negre și teatrele au ramas închise. Din toate părțile au sosit la familie telegrame de condolență. — Ibsen a scris drame escelente, în cari a analizat și pătruns adînc în spiritul omenesc, cum rar un alt scriitor, fiind tot odată un propovăduitor al dreptății, al simțului de cinste și omenie etc. Dramele lui au fost traduse în toate limbile și au fost jucate în cele mai mari teatre. În limba noastră încă avem traduse cîteva.

Afacerea pașapoartelor. În afacerea pașapoartelor pentru România pe timpul expoziției din București căpitanatul poliției de graniță din Brașov ne-a trimis un comunicat, din care reiese, că cei ce vor merge în România pe timpul expoziției trebuie să-și scoată pașaport în regulă, ca și până acum, ear înlesnirea, ce a făcut-o alduita noastră stăpînire să reducă la proverbul unguresc: »Nesze semmit, fogd meg jól.« De altcum comunicatul e următorul:

»De oarece suspendarea obligativității pașapoartelor față cu România pentru durata expoziției a fost din mai multe părți interpretată greșit, căpitania polițienească de graniță r. u. din Brașov în dispoziția sa publicată sub n. 448 a anunțat, că obligativitatea pașapoartelor pentru durata expoziției din București a fost suspendată numai pentru cei ce vin din România în Ungaria, însă supușii ungari dacă vreau să treacă în România, la stațiile de graniță trebuie să prezente și în periodul expoziției pașaportul, va să zică pentru cei ce trec în România, regulamentul de până acuma privitor la cercetarea pașaportului este în vigoare.

Măsura aceasta s'a luat cu scop, ca Românii, cari merg la expoziția din București, eventual să poată face excursiuni și dincoace fără nici o piedecă, însă pe lângă suspendarea acestei unilaterală, nu s'a dat libertatea cetățenilor statului ungar, cari nu posed pașapoarte, ori din punct de vedere polițienesc sunt suspecti — să poată părăsi teritoriul țării în periodul amintit fără nici un control al autorităților, și să treacă pe teritor românesc.

Mulțumită. Din Făgăraș ni se scrie: Ziua de Duminecă 6 Maiu n. a. c. ziua Stului George a fost o zi de bucurie și deosebită mîngăiere și alinare pentru elevii scoalei noastre. În aceasta zi după finirea santei liturgii s'a ținut servirea »parastasului«, întru memoria decedaților părinți ai vrednicului d-n Ioan Vișia, locuitor și proprietar în Sibiu. Parastasul s'a celebrat cu toată solemnitatea de cătră dnii preoți Demetriu Chiserean și Octavian Popa de față fiind întreg publicul aflător în biserică. După servirea parastasului — ne pu-

tându-se face eșirea afară în cimiteriul estern unde sunt înmormântați părinții piului fondator, din cauza timpului ploios, — elevii însoțiți de public în frunte cu dl preot Octavian Popa și cu învățătorul lor s'au reîntors în școală.

Aici s'a ținut de învățător o scurtă reamintire despre repotații părinți, despre scumpul lor fiu și despre fundațiunea întemeiată de dînsul. La urmă s'a citit numele alor 27 elevi și eleve sărace, căror s'au împărțit vestimintele, ear articli de mîncare la toți elevii, precum și altor sîraci.

Subscrisul învățător, mă simț plăcut dator a exprima generosului fondator în numele elevilor împărțășii cea mai profundă mulțumită, rugînd pe bunul Dumnezeu se-i lungească firul vieții, ear' exemplul dat, se-află și alte inimi creștine demne de astfel de fapte. Andreiu Stroia, învățător.

Ucis de trăznet. În Richșdorf a fost Vineri, sîptemîna trecută o vreme tare, cu fulgere și trăznete. Trăznetul a ucis pe un locuitor român de acolo, care eșise pe vremea aceea grea din o colibă de vințel.

Explosie. În Certegiul de sus (comit. Hunedoarei) în casa băieșului Ioan Pletean mai mulți înși făceau cartuze pentru băi. În o oală se aflau 2 kgr. praf de explozie, care s'a aprins de o schinteie de la lumină și a explodat. Casa s'a surupat și s'a aprins. Trei oameni au fost scoși plini de răni de arsură și duși în spitalul din Deva.

Nevinovat. Zilerul Kovács Iános din Dobrița a fost osîndit de tribunalul din Orade la 18 ani temniță, din cauză, că ar fi omorît un om. Kovács a stat 15 ani în temniță și a fost slobozit acum trei ani. De atunci și-a adunat date, prin cari dovedește, că el a fost nevinovat și osîndit pe nedreptul. El a pornit acum proces contra statului, cerînd o despăgubire de 7600 cor.

Femeile invideoase nu tradează, că mijlocul cosmetic cel mai bun și mai sigur este laptele de crastaveți al lui Balassa, care nu e stricăcios nici pielei celei mai simțitoare. Pentru calitatea sa escelentă a fost distins la expoziția din Paris și Viena cu medalia de aur. Este un articlu de toaletă indispensabil, înainte de baluri, primblări, teatru, dar' cu deosebire contra influenței soarelui și vîntului. O sticlă 2 cor. în farmacia. Pe postă o trimite fabricantul, farmacia Balassa K. Budapesta Erzsébetfalva. 52 1—2

Numeroase casuri de otrăvire se nasc din constipație. Fiecare persoană, care suferă de scaun neregulat, vîrtos, adună în intestine necurățenii, cari constau din resturi de nutremînt semi-putrede și cari corump și discompu sîngele. În apa minerală amară »Franz Iosif« este dat omenimii un product natural de lacsat, care se poate numi un mijloc ideal de lacsare, căci se poate lua an de an, fără să-și pearză efectul și fără a îngreua stomacul și intestinele.

Scrisori nenumărate de recunostință, între cari de la cei mai escelenți medici, documentează acest adevăr.

Să se ceară deci în farmacia, drogherii și neguțătorii de ape minerale espres »Apă amară Franz Iosif«.

Cine vrea să-și păstreze sănătatea, să fie prevăzător în alegerea mijoacelor de consumare zilnice. La aceste aparține cafeaua de boane, care însă e stricăcioasă direct pentru suferinzii de nervi, inimă și stomac. Aceasta se nu fle luată în nici un caz fără un bogat adaos. De nu astfel de adaos escelent s'a dovedit a fi singur malțul nostru indigen. Cunoscuta firmă Katrainer folosește pentru cafeaua sa Kneipp-malț respîndită și iubită în general malțul cel mai bun, căruia afară de aceasta prin o procedură proprie îi se dă un gust de cafea de boane așa de pronunțat, încât aceasta cafea de malț se poate recomanda de fapt ca adaosul cel mai gustuos și ca înlocuitoarea singur corespunzătoare pentru cafeaua de boane. Autorități de frunte au examinat, probat și aprobat splendid cafeaua de malț-Kneipp a lui Kathreiner. Acum de curînd a scris conosciutul medic

de casă al papei Leo XIII, Dr. Lapponi, următoarele: »Renumita dv. cafea de malț a lui Kathreiner posedă însușirile principale, pe cari le pretind gurmanzii și medicii de la un mijloc bun, ce substituie cafeaua de boane. Mai adaug, că întrebuițarea cafelei de malț a dv. se respîndește tot mai mult între noi.« De-ar fi aceasta așa pretotindenea și fle care femeie îngrijitoare să folosească zilnic cafeaua bună și gustoasă a lui Kathreiner spre binele familiei. Când cumpărăm însă se nu cerem simplu cafea de malț; numele Kathreiner este a se accentua în deosebi și se fim atenți, ca să căpătăm numai veritabila cafea de malț-Kneipp a lui Katrainer în pachete originale închise.

Producțiuni și petreceri.

În Turda.

Comitetul parochial gr. or. din Turda invită la actul sfințirii steagului corului bisericesc, ce se va ținea în 4 Iunie st. n. la 4 ore p. m. în curtea școalei, cum și la concertul urmat de dans ce-l va aranja corul în aceeași zi, seara în sala cea mare a hotelului »Europa« în favorul bibliotecii școlare. Programul concertului se compune din 8 puncte.

În Lopa-dea.

Reuniunea invetatorilor gr. cat. din districtul protopopesc »Aiud« cu ocaziunea adunării de primăvară, va aranja o petrecere Marți în 2 Iunie st. n. a. (A treia zi de Rusale), în grădina scolei gr. cat. din Lopa-dea-româna (Oláh-Lapád).

Să poate căpăta în tot locul

Kalodont

68 12—42 a lui Sarg

cremă de dinți neîncurajat de lipsă, păstrează dinții curați, albi și sănătoși.

POSTA REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI.

Cons. B. în Cîcl. m. Losul d'tale n'a căștigat. Impresii de la un examen. Vine în nr. viitor, nefîind loc în cel de azi.

Vad. Avem multe; a dv. vom da-o în nrul proxim. I. S. în Ar. M. Psaltirea mare va fi gata numai în August; atunci vom trimite-o.

G. D. în V. Vă trimitem și nr. 14 și »Catedrala« H. P. P. în Cl. Am primit Mulțumite. Serbători fericeite.

I. Cr. în Câl. Contra hotărîrii comitetului comunal puteți recura la notar și protopretor. Pentru poliția de cîmp cere catalog de la librăria archid. și W. Krafft de aici; acolo așii.

A. B. V. în St. Cetește articolul de azi despre politică și cauția foaiei.

Proprietar, editor și redactor responsabil

Silvestru Moldovan

Tiparul »Tipografiei« Henric Meltzer.

Grija femeii este pentru binele familiei!

Kathreiner
cafea de malț Kneipp

prin modul de producere a lui Kathreiner este gustoasă, ajută sănătății și e lefină, ofere deci cele mai neprețuite avantagii pentru ori-care economie casnică!

La cumpărare să se accentueze espres numele Kathreiner și să se ceară numai pachete originale cu marca de scîtlee prestui Kneipp.



Kaiser-Borax

97 2-5

Pentru îngrijirea frumșeții și sănătății.

Boraxul-imperial împrumută pielii gingășie și vioiciune, o face albă, este excelent pentru îngrijirea gurii și a dinților, oferă mari ușurări la catar și răgușală. Kaiser-Boraxul face moale ori-ce apă și este mijlocul cel mai bun pentru curățirea pielii. Precauțiune la cumpărare! Numai veritabil în cartoane roșii, cu 15, 30 și 75 fileri, cu instrucție amănunțită. Nici-când desfacut!

Singurul fabricant pentru Austro-Ungaria: GOTTLIEB VOITH, VIENA III/1.

P. T.

Am onoare a face cunoscut onoratului public, că neguțătoria mea de lustruire, lakirare și văpsire de firme din strada Honterus Nr. 4, esistentă de 40 de ani am vândut-o dlui

ERNST KLEIN.

Esprimându-mi onor. p. t. public, îndeosebi mușterilor mei vechi, sincerele mele mulțumite pentru încrederea, de care m'au împărtășit, îi rog totodată a-l face părtaș de aceasta și pe următorul meu, pe dl

Ernst Klein

și a-l onora cu prețurile lor comande.

Sibiu, în 15 Maiu 1906.

Cu distinsă stimă

IOSIF SCHUSCHNIG.

P. T.

Prin aceasta am onoare a aduce la cunoștința p. t. public, că am cumpărat neguțătoria de lustruire, lakirare, văpsire de firme și aurire a dlui Iosif Schuschnig, esistentă în Sibiu, strada Honterus Nr. 4 și o voi conduce mai departe sub firma

Urmasul lui IOSIF SCHUSCHNIG

= ERNST KLEIN. =

Bazat pe cunoștințele mele câștigate prin cercetarea de școale speciale, activitate de nouă ani, 5 ani ca conducător la o firmă renumită în Berlin, sunt în plăcuta poziție a executa cât se poate de bine și modern toate lucrările aparținătoare acestei branșe.

Recomandând întreprinderea mea, îmi permit a mai aminti, că execut bine și solid tapetarea și imitarea de toate soiurile de lemn și marmoră din țară și străinătate, cum și lasurarea modernă.

Rugându-mă de spriginul binevoitor, asigur onor. public de un serviciu prompt și reel și așteptând prețioasele comande, semnez

Cu distinsă stimă

ERNST KLEIN.

119 3-8

Grand Prix expoziția universală Paris 1900.

Restitutionfluidul lui KWIZDA

apă de spălat priv. c. și reg. pentru cai.



Prețul: 1 sticlă Cor. 280.

De preste 40 de ani în folosință în grajdurile de curte, în grajdurile mai mari militare și civile pentru întărirea înainte-și rentărirea după strapațe, înviroșarea nervilor etc. face capabilul calul pentru cele mai escelente prestațiuni în training.

Veritabil numai cu marca de scutire aci alăturată.



Să capătă în toate farmaciile și drogheriile.

Preț-curante ilustrate gratis și franco.

Depoul principal: **Francisc Ioan Kwizda**

furnizor de curte c. și reg. austro-ungar, reg. român și princ. bulgar.

Farmacist cercual, Korneuburg lângă Viena.

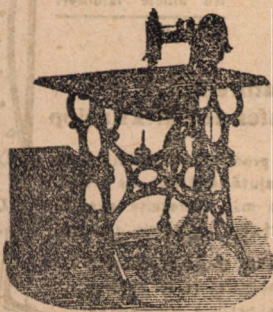
94 I. 4-25

Gustav Dürr

mechanic.

Magazin de mașini de cusut și de velocipede,

Sibiu. Piața-mare nr. 19.



Recomandă depositul meu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

20 16 -

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

Seidel & Naumann, G. M. Pfaff.

Toate acareturile mașinilor de cusut de orice fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de orice fel sunt executate prompt, ieftin și conștientios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată de la mine dau 5 ani garanție.

Cărți postale ilustrate cu

Sport _____
Flori _____
Artistice _____
Peisage _____
Porturi populare _____

și
Cărți postale umoristice
în asortiment foarte bogat.

Tipografia MELTZER

SIBIU

Strada Măcelarilor Nr. 12.

Revânzătorii capătă rabat.

Cele mai probate unelte pentru cosit:

Furcă de oțel și întor-
cător de fân, —
de tot din fer și oțel pentru un cal. —

Greble de fân —
cu dinți de oțel de trei mărimi, fabricat propriu, solid, la

Andreu Rieger
prima fabrică transilvănească de mașini economice, turnătorie de fer,
neguțătoria de articole de fer, Sibiu.

110 5-6

Ludovic Ferencz,

croitor de bărbați,
Sibiu, strada Cisnădiei nr. 12,
recomandă p. t. publicului
pentru sezonul de primăvară

noutățile

sosite chiar acum, pentru haine de bărbați stoffe englezești, franțuzești și indigene, din cari se execută după măsură cele mai moderne vestimente precum: Sacko, Jaquete, fracuri și haine de salon, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune merită noutățile de stoffe pentru pardisiuri și „Baglam“, cari se află totdeauna în deposit bogat.

Asupra reverențelor confecționate în atelierul meu îmi permit a atrage deosebită atențiune a on. domni preoți și teologi absolvenți

În cazuri de urgență confecționez un rind complet de haine în timp de 24 ore.

14 18 -

O cerință principală a frumseții este teintul frumos.

Fiecare damă și-l poate câștiga prin folosirea

Cremei-Margit

a lui Földeș.

Crema-Margit

este un mijloc de deosebită finețe, plăcut, luciu, se absoarbe repede și miroasă bine, care deja la prima încercare asigurând se lipește de noi lăsuând; împrumută pielii numai decât o moleată blândă, plăcută, catifelată, în 10—20 zile se schimbă total pielea și dispar fără urmă pistrii, petele de fect și toate soiurile de necurătenii ale feței

O însușire avantajoasă a acestei creme este, că ea nu pune grăsime pe piele, nu o face sclipicioasă ca alte cremuri, ci din contră, ea detrage scliceala pielii, ca pudra, prin urmare ea se poate folosi și în decursul zilei. Ea nutrește pielea, prin ceea-ce aceasta capătă o vioicinne copilărească și plenitudine moleată, asemenea catifelei și o grație plăcută.

Avantajul ei cel mai important este, că nu conține nici argint viu, nici plumb, astfel este cu totul nestrăcioasă.

Prețul unui borcan mare 2 cor., a unui mic 1 cor.

70 B 6—7

Săpun-Margit 70 fil., Pudră-Margit cor. 120, Pastă-Margit pentru dinți cor. 1, Apă pentru obraz cor. 1.

Fabricant: CLEMENT de FÖLDES, farmacist în Arad.

Comande de 6 cor. se trimit franco. — Se capătă în Sibiu (Nagyszeben) la: Guido Fabritius, Gustav Meltzer, fabrică de săpun și parfumerie, I. C. Molnar, Carol Morscher, drogherie, Carol Müller, E. Rummler, Pissel și Schmidt, Wilh. Fröhlich în Agnita.

Oroloage, obiecte de aur și de argint deposit dela fabrica

Iulius Erös

Sibiu (Nagyszeben) str. Cismădiei 3,

Cel mai mare deposit

din Transilvania dela fabrică, de oroloage, juveuri, obiecte de aur și de argint al lui Iulius Erös Sibiu (N.-Szeben), strada Cismădiei nr. 3.

Toate obiectele de aur și de argint sunt probate și esaminate oficios și pe fie-care obiect este oficială vizibilă „marca”, afară de aceasta să dă garanță în scris despre veritatea fie-cărui obiect.

Prețuri-curante ilustrate se dau la cerere gratis și franco. 32 16—

Nr. 2127 A. Orologiu de nickel, cu coperiș dublu, foarte masiv 7 cor. 50 bani.

Sanțuri de nickel 50, 70, 100, 140 bani.

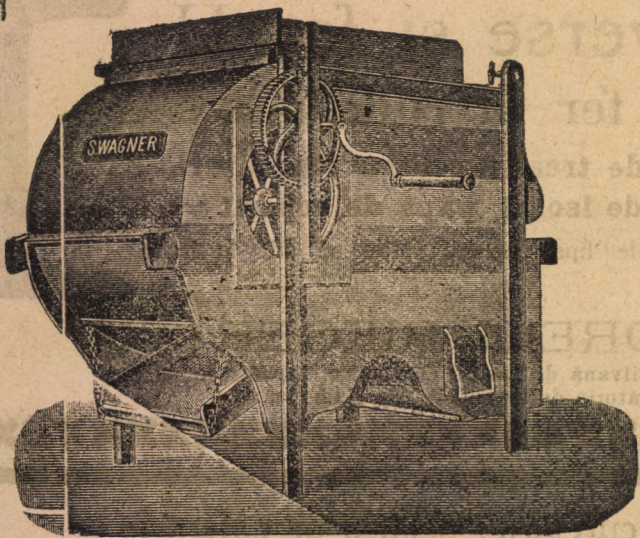
Sanțuri de argint 2 cor. 90 bani până la 10 cor.

Șinoare pentru orologiu, 20, 30, 50 bani.

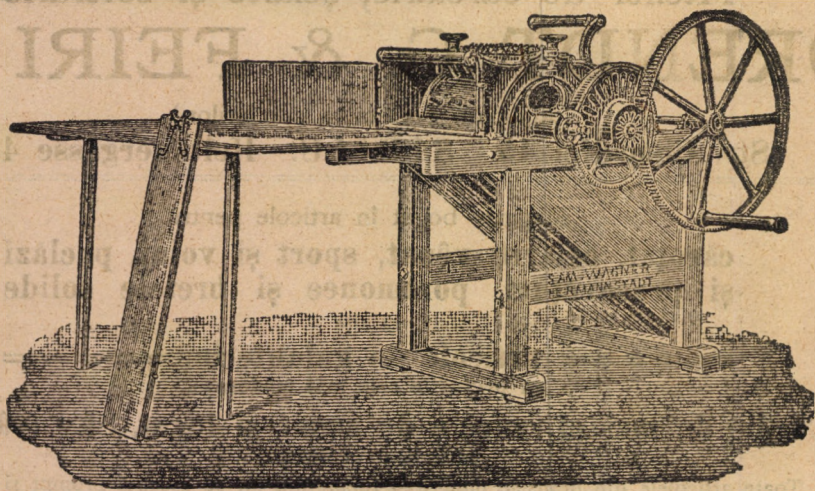


Nr. 2127 A.

Cele mai bune, escelente și mai durabile



mașini de treerat grân cu mâna și cu manej, mori de vânturat (ciure) trioari, Greble de adunat fânul, sfarmător de cucuruz, precum și toate alte mașini și unelte economice se liferează cu prețurile cele mai ieftine și pe lângă cele mai avantajoase condițiuni de plată, la



● SAM. WAGNER ●

prima turnătorie de fer, fabrică de mașini și unelte agricole, atelier de mori și prăvălie de fer

Sibiu, Piața de fân Nr. 1.

127 2—6

Anunț de deschidere.

Iubitele băi de rîu ale lui Heinz, în Str. Scadelor (Badgasse) 10, cari acum sunt provăzute cu dușuri stropitoare dela conductul de apă, totasemenea minunata grădină a institutului cu restaurant de băi (beuturi proaspete și mîncări reci), cum și escelenta și comoda po-pieărie, este, începînd cu 20 Maiu c. de nou deschisă pentru onor. p. t. public.

Cu distinsă stimă

Gustav Heinz, proprietar de băi.

124 2—2

Nu numai se cetim

ci trebuie să și probăm

săpunul de lapte de crin Steckenpferd

dovedit de bun, medicinal, de Bergmann & Co., Drezda și Teschen a/E. mai înainte săpun de lapte de crin al lui Bergmann (marca 2 băieți) ca să avem un teint alb și liber de pistrii, cum și o coloare delicată a feței.

Se află bucată cu 80 fileri în Sibiu la: Farmaciile la »Urs«, Piața-mică, A. Rummler, str. Turnului. C. Müller, Piața-mare, drogh. Carol Morscher, str. Cismădiei, I. B. Misselbacher sen., Piața-mare, Gustav Meltzer, str. Cismădiei, str. Gușteritei. Piața-mică, Prima fabrică ard. de lumini de stearin, str. Cismădiei, Carol Arz, str. Cismădiei; mai departe în Sighisoara la: farmacia Lingner, I. B. Misselbacher. 86 9—50

Bolnavi de pecingine,

și de aceia cari n'au aflat vindecare nicăieri, se ceară prospect și atestate verificate din Austro-Ungaria gratis.

C. W. Rolle

106 5—6

Altona-Bahrenfeld, Germania.

Cea mai bogată baie feruginoasă în acid carbonic și baie de nămol, idroterapie rațională, cură de zăr și lapte.

DORNA

în Carpații Bucovinei

stație a căilor ferate, situată la confluența Dornei și Bistriței-aunrie, 14 ore depărtare dela București și 11 ore depărtare dela Liiov.

Palate monumentale de cură, apaducte din izvoare alpine, canalizație, lumină electrică, cale pentru biciclete, de două-ori pe zi concerte ale muzicii militare dela regimentul din Bistrița, excursiuni în România, Transilvania și Ungaria apropiată cu trăsura, călare și plute. Succese splendide la boale de nervi, boale femeiești și cele de inimă, la anemie, arterioscleroasă și exodate. Prospecte gratis. Informațiuni medicale se pot lua la medicul stabilimentului de băi cons. imp. Dr. Arthur Loebel.

112 4—15

Granz Josef

Apa amară este singurul mijloc natural de laxat, plăcut de luat.

45 8-25

Construire cu beton.

Intreprinderea de artici de cement și zidire cu beton,

care este pusă în lucrare de „Vereinsbank transilvană, soc. pe acții în Sibiu” și e aranjată pe bazele progresului modern și mărită în mod esențial, se recomandă pentru pregătirea de planuri și executare de construcții de poduri, apeducte, desemnuri pentru folosirea forței apei, canalizări, coperișe etc. etc.

Depozit bogat de artici de cement, cum țevi, place pentru padiment și trotuar, troci pentru nutreț, pietri la fântâni, toate soiurile de petri artistice în imitație de granit și pență de năsip (gresie).

Construcții de fer beton de diferite sisteme, în execuția cea mai bună și mai ieftină.

Listă de prețuri gratis și franco.

Planuri și preliminare de spese se fac prin inginerii noștri, în caz dacă executarea construcției ne este încredințată nouă, se fac gratis.

Informații și însărcinări sunt a se adresa la

„Vereinsbank transilvană, soc. pe acții în Sibiu”.

128 1-3

500 Coroane

plătesc celui-ce ar mai căpeta vre-odată durere de dinți ori îi va mirosi gura după-ce va folosi apa de dinți a lui Bartilla, o sticlă cu 70 fl. Pentru trimitere franco 95 fl. deosebit. Ed. Bartilla-Winkler Viena 19/1. Sommergasse 1. În Sibiu: în farmaciile: la Piața mare 10; în Piața mică 27; strada Cisnădiei 59; ulița Turnului (Saggasse); ulița Ocnei 2; farmacia Teutsch; Meltzer, str. Gușteritei și str. Cisnădiei. În Bistrița: farmacia lui Herbert. Sebeșul-năsese: farmacia Lederhäger; Sighișoara: farmacia lui Ligner. Să se ceară pretutindenea apiat apa de dinți a lui Bartilla. Denuțări de falsificare vor fi bine plătită. La locurile unde nu se poate căpeta, trimit 7 sticle cu 5 cor. 20 fl. franco.

2 13-

Biciclete „Panzer“

mașine solide, probate pentru ture, cu clopot, lanternă de acetylen, tașcă și unelte. Garanția de doi ani pentru rame și toate părțile de depozit.

Prețul Cor. 95.

Mare stabiliment comercial

Mittler & Co., Viena XIII/5

strada Hüttelberg 27.

Listă de prețuri bogat ilustrată gratis și franco.

84 9-12

Împrumuturi

pe case și moșii, cu interese reele, mijloc este dela o bancă de rangul prim

Viotor Dressnandt

120 3-5

Sibiu (Nagyszeben)

str. Cisnădiei 17, etagiul I.

Imobiliile, pe cari sunt deja împrumuturi întabulate, se **convertesc** și se acordă împrumutul cu procente mai mici.

Anunț.

Pentru o bună afacere începută în România, care dă un câștig de 25-30 la sută și fără rizic, căutăm un asociat, cu un capital de 100-150 mii lei.

68 11-15

Informațiuni dela administrația ziarului.

Pentru tipar responsabil Henric Meltzer.



D-ta te miri
O bucurie
adevărată

96 2-4

pregătește folosirea **unsoarei CERES** pentru mâncări. Toate mâncările pregătite cu ea, au gust excelent și sunt ușor de mistuit. Totodată folosirea de unsoare Ceres pentru mâncări aduce mari economisări în fiecare casă.

GEORGE SOHICHT, secția „Ceres” pentru mijloacele nutritive, **Aussig.**

VICTOR DAHINTEN, neguțătorie de fer

în Alba-Iulia, lângă Fântână.



Recomand marele meu depozit în pușculițe (sprituri) de peronospora de cele mai bune, și pe așteptare (accept), până în 1 Noemvrie, cum și toate soiurile de artici de fer și oțel, fere de plug, osii, cuptoare, șparherduri, cuie, șiroafe, pene de fer, trestie de stocatură, vase de culină, revolve, patroane, coase, lopiți, artici de gumi și mașini economice etc. toate de calitatea cea mai bună și cu prețurile cele mai ieftine.

99 6-10

Cu distinață stimă

Victor Dahinten.

Pentru scopul de zidit.

I

U

Traverse și fer în rude

țesătură de trestie pentru stucatură,
= plăci de izolat, papă de cooperit =
și alți artici de lipsă pentru zidire se află în mare
asortiment la

ANDREIU RIEGER

prima fabrică transilvană de mașini economice, turnătorie de fer,
neguțătorie de artici de fer, Sibiu.

62 10-

Atelier de curelărie, șelărie și coferărie

ORENDT G. & FEIRI W.

(odinioară Societatea curelarilor.)

Str. Cisnădiei 45. SIBIU. Heltanergasse 45.

Magazin bogat în articole pentru
căroraș, călărit, vânat, sport și voiaj, poclăzi
și procovături, portmonee și bretele solide

și alte

31 10-26

articole de galanterie
cu prețurile cele mai moderate.

Curele de mașini, curele de cusut și legat, Sky (vârzobi)
permanent în depozit.

Toate articolele din branșele numite și reparatura lor se execută prompt și ieftin.

Liste de prețuri, la cerere, se trimit franco.

Comandele prin poștă se efectuează prompt și conștiențios.

Mare depozit de hamuri pentru cai dela soiurile cele mai ieftine până la cele mai fine, coperitoare (țoluri) de cai și cofere de călătorie.

Carnea de imprimat E. T. Gleitsmann, Dresda — Budapesta.